

SCRIPTA MANENT – ΤΑ ΓΡΑΠΤΑ ΜΕΝΟΥΝ (8/8/11-15/8/11)

«Εβδομαδιαία επισκόπηση παραγνωρισμένων ειδήσεων επικαιρότητας που πρέπει να έχουμε πρόχειρες σε ένα συρτάρι»

(Από δημοσιεύσεις της 2ης εβδομάδας του Αυγούστου)

Το περιβάλλον είναι πάντα εδώ

«Η αύξηση της μέσης θερμοκρασίας του πλανήτη εξαιτίας των κλιματικών αλλαγών **θα αυξήσει ιδιαίτερα τους κινδύνους από την απορρόφηση όζοντος από τη χλωρίδα** τα αμέσως επόμενα χρόνια, σύμφωνα με έρευνα του Πανεπιστημίου της Γκέτεμποργκ της Σουηδίας. _

Όσο περισσότερο αυξημένες συγκεντρώσεις διοξειδίου του άνθρακα παρατηρούνται στην ατμόσφαιρα, τόσο λιγότερη είναι η δυνατότητα απορρόφησης όζοντος από τα φυτά, με τους επιστήμονες πάντως να τονίζουν ότι είναι **εξαιρετικά δύσκολο να εκτιμηθεί το μέλλον της βιοποικιλότητας, σε ένα κόσμο που βλέπει τις συγκεντρώσεις διοξειδίου του άνθρακα να αυξάνονται παράλληλα με τις αντίστοιχες του όζοντος.**

Η αύξηση συγκέντρωσης του όζοντος επηρεάζει εκτός των φυτών και τα **ζώα**, καθώς σε μεγάλες ποσότητες προκαλεί ακόμα και **δηλητηρίαση**, ενώ προκαλεί **μόλυνση στην ατμόσφαιρα** με σημαντικές συνέπειες και για τους ανθρώπους».

Άρης Καπαράκης, “Σοβαροί κίνδυνοι στη χλωρίδα της γης από το όζον”, 12/8/2011

Κρίση και πρακτική αδελφοσύνη

1) «Η απόφαση για απεξάρτηση από τις στρεβλές καταστάσεις του

παρόντος φυσιολογικά θα επιφέρει οδυνηρά αποτελέσματα, εφόσον η αποφασιστική δύναμη είναι συγκεντρωμένη αλλού, και μια υγιέστερη πορεία δεν μπορεί να έλθει ανώδυνα. **Στην οδύνη απαιτείται μια πραγματική και πρακτική αδελφοσύνη**, μια νέα ματιά, μια απόφαση για ριζική αλλαγή ώστε να μην αποτελέσει το υποτιθέμενο νέο ένα θεμέλιο για κάτι όμοιο με το παλιό, ώστε με την επερχόμενη φτώχεια να μη διαλυθεί η κοινωνία μέσα από αρπαγές, αντιπαλότητες, μίσση, αχαριστίες, αδιαφορίες, εκμετάλλευση, ανόητες υπεροχές, ατομισμούς, ιδεολογικές απλοποιήσεις, φανατισμούς και πρακτικότητες αδιάφορες για τη συνείδηση. Όλα αυτά που υπάρχουν στη μεγάλη κλίμακα δύναμης δυστυχώς υπάρχουν και στη μικρή και αποτελούν το φυτώριο των προβλημάτων».

Ιωάννα Μουτσοπούλου, “Η διάσταση ανάμεσα στη λαϊκή εντολή και την κυβερνητική πρακτική – Η ευθύνη του πολίτη”, 9/8/2011

2) «Αναφέρομαι σε μία ρωμαλέα, ενεργώς πολιτική διεργασία που φουντώνει εκ των κάτω και στοχεύει **ευθέως** στην επίλυση βασικών πολιτικών προβλημάτων της άθλιας συγκυρίας μας. Εννοώ τις χιλιάδες αυτοδύναμες πρωτοβουλίες μικρών ομάδων Πολιτών, οι οποίες **(i)** συμβάλλουν στη βελτίωση μέρους των άπειρων θεσμικών προβλημάτων μας, **(ii)** πραγματώνουν νέα μικρά αναπτυξιακά έργα, ενώ κυρίως **(iii)** στήνουν ένα δίκτυο κοινωνικής αλληλεγγύης- τόσο αναγκαίας σήμερα για τα πρώτα θύματα της ημιπτώχευσής μας.

Διστάζω να χρησιμοποιήσω τον όρο «εθελοντισμός» διότι τα απολιθώματα των αντιεπιστημονικών πολιτικών Μεγαθεωριών («δικτατορία του προλεταριάτου», «αυτοματισμός των Αγορών» κ.ά.) θα αντιτείνουν ότι «δέν λύνονται τα πολιτικά προβλήματα με τη Φιλανθρωπία». Λάθος. Λάθος τερατώδες: Πρώτον, έπρεπε να ντρέπεσθε που καταδικάζετε τους φτωχούς να «αναμένουν» την Επανάσταση ή την Παγκοσμιοποίηση και να συνεχίζουν να υποφέρουν για πολλές δεκαετίες, παρά να ενθαρρύνετε την έκφραση του άμεσου ανθρωπισμού των συμπολιτών τους! Δεύτερον διότι «ενώ στη Φιλανθρωπία δίνεις αυτό που έχεις, στον Εθελοντισμό δίνεις αυτό που είσαι», όπως ευστοχότατα δήλωσε

πρόσφατα κι ένας αθηναίος εθελοντής. Τρίτον και κυριότερο, διότι η νέα ετούτη πολιτική στρατηγική δέν περιορίζεται βέβαια στα συσσίτια, αλλά απλώνεται σιγά-σιγά σ' **όλες** τις αδυναμίες μας».

Θεοδόσης Τάσιος, “Μία εκ των κάτω πολιτική”, 10/8/2011

Περί οικονομικού εξτρεμισμού

«Ας αρχίσουμε με την έλλειψη αξιοπιστίας του S. & P.'s. Αν υπάρχει μια λέξη που περιγράφει καλύτερα την απόφαση του οίκου αξιολόγησης να υποβαθμίσει την Αμερική, είναι το θράσος – όπως ορίζεται παραδοσιακά με το παράδειγμα του νεαρού που πρώτα δολοφονεί τους γονείς του και μετά ζητάει επιείκεια από το δικαστήριο επειδή «είναι ορφανός».

Το μεγάλο έλλειμμα στον προϋπολογισμό της Αμερικής είναι κυρίως αποτέλεσμα της χρηματοπιστωτικής κρίσης του 2008. Και ο S. & P., μαζί με τους αδελφούς οίκους αξιολόγησης, έπαιξε πρωταγωνιστικό ρόλο στην πρόκληση αυτής της κρίσης, αξιολογώντας με AAA ενυπόθηκα δάνεια τα οποία εξελίχθηκαν σε τοξικά σκουπίδια.

Μάλιστα η κακή κρίση δεν τελείωσε εκεί. Είναι διαβόητο ότι ο S. & P. αξιολογούσε την Lehman Brothers, η κατάρρευση της οποίας προκάλεσε παγκόσμιο πανικό, με Α μέχρι τον μήνα του θανάτου της. Και πώς αντέδρασε ο οίκος αξιολόγησης μετά την χρεοκοπία αυτής της εταιρείας την οποία είχε αξιολογήσει τόσο θετικά ; Εκδίδοντας μια έκθεση στην οποία διέψευδε ότι είχε κάνει το παραμικρό λάθος.

Το πραγματικό ερώτημα που αντιμετωπίζει η Αμερική, ακόμη και με καθαρά δημοσιονομικούς όρους, δεν είναι αν θα κόψουμε ένα τρις. από τα ελλείμματα. Είναι αν μπορούν να ηττηθούν και να μπουκώσουν στο περιθώριο οι εξτρεμιστές που μπλοκάρουν κάθε είδους υπεύθυνη πολιτική επιλογή»

Πωλ Κρούγκμαν, (Πηγή: Το Βήμα – New York Times)

Οι δέκα μεγαλύτεροι χρηματοπιστωτικοί οργανισμοί παγκοσμίως μπορούν να κινητοποιήσουν κεφάλαια ίσα προς το παγκόσμιο χρέος. Αν το κινητοποιήσιμο κεφάλαιο θεωρηθεί μέτρο οικονομικής ισχύος και το χρέος μέτρο οικονομικής αδυναμίας, τότε η Αυτοκρατορία του Χρήματος έχει περισσότερη οικονομική ισχύ από όλα τα κράτη του κόσμου.

Εκτός, αν αποφασίσουν να τη θέσουν υπό τον έλεγχό τους, κάτι που ίσως ακόμα σήμερα μπορούν, δεν θα μπορούν όμως να κάνουν αύριο.

Το παιχνίδι δεν είναι ακόμα τελειωμένο, αλλά πλησιάζει όλο και πιο πολύ στην αποφασιστική, τελική του φάση.

Δημήτρης Κωνσταντακόπουλος, “Παγκόσμιο πραξικόπημα”, Konstantakopoulos.blogspot, 13/8/2011

Η οικονομία δεν είναι μόνη της

«Στον σύγχρονο κόσμο βλέπουμε ότι η οικονομία δεν μπορεί να υπηρετήσει την ειρήνη ούτε στην κοινωνική ούτε και στην διεθνή βαθμίδα. Επίσης η οικονομία όπως είναι δομημένη σήμερα δεν μπορεί να υπηρετήσει την περιβαλλοντική αειφορία και βιωσιμότητα.

Η οικονομία χρειάζεται συμπληρωματικές δράσεις και εξωτερικότητες ή κλίμακες και συνέργειες. Αυτό πρέπει να αναγνωριστεί πλέον. Δεν υπάρχει κανένα κλειστό και απομονωμένο σύστημα που να είναι πλήρες, ανεξάρτητο και αυτόνομο. Κανένας τομέας ανθρώπινου πολιτισμού και οργάνωσης δεν μπορεί να θεωρείται έτσι πλέον»

Γιάννης Ζήσης, “Επτά συστημικές αξίες για μία βιώσιμη ιδεολογία”, 8/8/2011

Αναζητώντας τους καταλύτες ανάφλεξης του μίσους

«Τα τελευταία είκοσι χρόνια, η Σομαλία έχει εμπλακεί σε έναν “εμφύλιο πόλεμο” εν μέσω καταστροφής και της αγροτικής και της αστικής οικονομίας της. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης

χαρακτηρίζουν αδιάφορα την πείνα ως αποτέλεσμα μιας σοβαρής ξηρασίας, χωρίς να εξετάζουν τις βαθύτερες αιτίες. ... Η Σομαλία παρέμεινε **αυτάρκης σε τρόφιμα** μέχρι τα τέλη του 1970 παρά τις επαναλαμβανόμενες ξηρασίες. Από τις αρχές του 1980, η εθνική της οικονομία αποσταθεροποιήθηκε και η γεωργία της έχει καταστραφεί. Η διαδικασία της οικονομικής αποδιάρθρωσης άρχισε πριν την έναρξη του εμφυλίου πολέμου το 1991. Το οικονομικό και κοινωνικό χάος που προέκυψε ως αποτέλεσμα της **“οικονομικής Θεραπείας”** του ΔΝΤ, έθεσε τις βάσεις για την έναρξη “εμφυλίου πόλεμου” υπό την αιγίδα των ΗΠΑ. Μια ολόκληρη χώρα με πλούσια ιστορία εμπορίου και οικονομικής ανάπτυξης, μετατράπηκε σε μια “περιοχή”. Κατά πικρή ειρωνεία, αυτή η περιοχή περιλαμβάνει σημαντικό πετρελαϊκό πλούτο.

Κάτω από την επιφάνεια του δράματος της Σομαλίας, τέσσερις μεγάλες εταιρείες πετρελαίου των ΗΠΑ κάθονται διακριτικά με την προοπτική αποκλειστικής παραχώρησης προς εξερεύνηση και εκμετάλλευση δεκάδων εκατομμύριων στρεμμάτων σομαλικής υπαίθρου. Σύμφωνα με τα έγγραφα που ήρθαν στην κατοχή των Times, σχεδόν τα 2/3 της Σομαλίας διατέθηκαν στους αμερικανικούς πετρελαϊκούς γίγαντες των Conoco, Amoco, Chevron και Phillips κατά τα τελευταία έτη πριν ο φιλοαμερικανός πρόεδρος Mohamed Siad Barre ανατραπεί και η χώρα βυθιστεί στο χάος, τον Ιανουάριο του 1991. Επίσημως, οι αξιωματούχοι του State Department επιμένουν ότι η αμερικανική στρατιωτική αποστολή στη Σομαλία έχει αυστηρά ανθρωπιστικό χαρακτήρα. Εκπρόσωποι της βιομηχανίας πετρελαίου απέρριψαν ως «παραλογισμούς» και «ανοησίες» τους ισχυρισμούς από ειδικούς της ανθρωπιστικής βοήθειας, βετεράνους αναλυτές της Α. Αφρικής και αρκετών εξεχόντων Σομαλών ότι ο Πρόεδρος Μπους (ο πρεσβύτερος), πρώην τεξανός πετρελαιάς, ανέλαβε δράση στη Σομαλία τουλάχιστον εν μέρει, υπό την πίεση των αμερικανικών πετρελαϊκών συμφερόντων».

Μισέλ Χοσουντόφσκι, “Τα πραγματικά αίτια του λιμού” , 8/8/2011

Επιμέλεια: Αλέξανδρος Μπέλεσης

Μέλος της Μ.Κ.Ο. Σόλων
info@solon.org.gr

16 Αυγούστου 2011